

ritere, efter at vi havde gennemført de pålagte besparelser, valgte vi ud af de reserver, vi har, at satse et sted, nemlig på en udvidelse af Statens Kunstfond.

Det er udvidelse af de livsvarige ydelser, som altså ikke kræver lovændring og derfor ikke er til behandling. Det er en udvidelse af de 3-årige arbejdslegater, og så er det det nye igangsættingsstipendium. Da vi skulle få det tal til at gå op, starter vi altså med de hundrede og et par og tredive og lander på to hundrede og nogle og halvfjerds – op imod tre hundrede – når vi har det fuldt udbygget. Det er årsagen til, at det er det tal. Det er altså korrekt, når hr. Rechendorff siger, at vi havde et beløb, og så dividerede vi. Det kan vi også af og til gøre i Kulturministeriet.

Så vil jeg sige til fru Margrete Auken, at jeg er glad for tilslutningen og så blot tilføje, at det forslag om at indbygge muligheden for at honorere billedkunstnere for deres arbejde i dette lovforslag tror jeg ikke jeg vil komme med. Men der kommer i februar en stor betænkning fra Billedkunstudvalget, som indeholder en række forslag til at forbedre billedkunstnerens område. Det ser vi på – gerne i tæt samtale med SF også – når forslaget ligger der, og så kan det på sigt føre til ny lovgivning på det område.

Det er også for at forfølge princippet om, at kunstnerne mere skal honoreres for deres arbejde, end at man løfter dem over på sociale ydelser. Der vil jeg godt skille de to ting ad, men give tilsagn om, at vi ser meget konstruktivt på det, når det foreligger i løbet af foråret.

Til hr. Bent Hindrup Andersen: Ja, det her er regeringens forsøg på entydigt at sige nej til sikringsordningen. Den er hermed afvist af regeringen, og vi agter ikke, som jeg gentog under det foregående punkt, at arbejde videre i den retning. Det er også et forsøg på at fjerne nogle skabende kunstnere fra den gråzone, som hr. Henrik Svane omtalte, så det er et klart budskab. Sådan er det, og derfor er det ikke noget med en dårlig samvittighed over, at vi ikke gør noget.

Det er et forsøg på at udbygge en politik, hvor alle skabende kunstnere har mulighed for at tjene til livets opretholdelse gennem deres kunst. Vi mener, det er en fornem måde at starte det på, og vi er selvfølgelig på sigt indstillet på at udbygge det, som det nu kan lade sig gøre. Men vi er ikke indstillet på at arbejde for en social sikringsordning for kunstnere, og det

har jeg i øvrigt også på regeringens vegne meddelt de forskellige kunstnerorganisationer.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er jo et voldsomt flot udsagn fra en kulturminister, når vi har en beretning fra Kulturudvalget, som siger det modsatte, og som i hvert fald har været håndteret på den måde af den tidligere kulturminister, at det har været vanskeligt, og det ene med det andet.

Når man decideret nægter at arbejde efter en beretning fra Kulturudvalget, må måden da være, at man overbeviser de forskellige politikere om at omgøre denne beretning. Det vil jeg gerne høre ministerens svar på. Er det her et udsagn om, at ministeren ikke ønsker at arbejde i henhold til den beretning, der blev vedtaget i Kulturudvalget for to år siden?

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Ministeren har ikke nogen mulighed for at erindre tilbage til udvalgsovervejelserne om den pågældende beretning, men jeg husker dem. Det var som bekendt overordentlig vanskeligt at få denne beretning skruet sammen. Den blev gjort så rund i sine formuleringer, som den blev, for at kunne samle et flertal.

Da det var sket, viste det sig, at de vurderinger, som de enkelte medlemmer havde lagt i beretningen, var så forskellige, at det ikke var muligt at skabe et forslag, som kunne samle i forhold til det, der på det tidspunkt stod som formålet, så det er altså ikke dårlig vilje fra regeringen, men nærmest en umulighed.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg anerkender fuldt ud den tidligere kulturministers håndtering af denne sag, og at den tidligere minister har sagt, at den har været vanskelig, og det ene med det andet.

Det, som jeg spørger ministeren om, er, om han, uden at der har været en omgørelse af denne beretning, eller uden at der har været taget en anden beslutning, der siger det modsatte, siger, at det vil han ikke. Det var det, som ministeren sagde før, og det er det, som jeg anfægter.